

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Tadeusz Chrzan
POWIAT JAROSŁAWSKI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Marian Niemirski
POWIAT PRZYSUSKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Mariusz Bieniek
POWIAT PŁOCKI

Mirosław Czaplą
POWIAT MALBORSKI

Jarosław Dudkowiak
POWIAT GŁOGOWSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Wojciech Pałka
POWIAT KRAKOWSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

Tomasz Tamborski
POWIAT KOŁOBRZESKI

Małgorzata Tudaj
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Mirosław Walicki
POWIAT GARWOLIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Zdzisław Brezeń
POWIAT OŁAWSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

Jan Zalewski
POWIAT SIEMIATYCKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/112/20

Warszawa, 26 maja 2020 roku

Szanowna Pani
Agnieszka Kaczmarska

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowna Pani Minister,

działając na podstawie art. 36 ust. 6 i 8 Regulaminu Sejmu, w związku z opublikowaniem projektu ustawy o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych na zapewnienie płynności finansowej przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk 382), przedkładam opinię Związku Powiatów Polskich do projektu, z wnioskiem o przekazanie do właściwych komisji sejmowych.

Uwagi do projektu ustawy – wnoszę o wprowadzenie proponowanych zmian:

I. Dodanie w art. 55 punktu 5 w brzmieniu:

5) art. 137 otrzymuje brzmienie:

„Art. 137. W przypadku podmiotów zatrudniających będących jednostkami wchodzącymi w skład sektora finansów publicznych w rozumieniu art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.), obowiązek, o którym mowa w art. 8 ust. 1, powstaje w dniu 1 stycznia 2022 r. Umowę o prowadzenie PPK podmiot taki zawiera najpóźniej do dnia 10 kwietnia 2022 r.”.

Uzasadnienie: Zgodnie z informacją zawartą w Ocenie Skutków Regulacji do projektu ustawy o pracowniczych planach kapitałowych koszty jej wdrożenia w 2021 r. spowodują zwiększenie wydatków po stronie budżetu państwa o 310 mln złotych oraz 530 mln w jednostkach samorządu terytorialnego. Z drugiej strony w przepisach ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (dalej specustawa covidowa) wprowadzono – i planuje się ich

dalsze rozszerzenie – przepisy mające na celu redukcję zatrudnienia i wynagrodzeń w administracji publicznej. Z punktu widzenia interesu pracowników bardziej istotne wydaje się zachowanie pracy niż wdrożenie planów kapitałowych, z których zwalniani pracownicy po prostu nie skorzystają. W związku z powyższym, proponujemy przesunięcie o rok wejścia w życie przepisów o pracowniczych planach kapitałowych w jednostkach sektora finansów publicznych i skierowanie zaoszczędzonych w ten sposób środków na zwalczanie skutków Covid-19.

II. Art. 58 pkt 2

2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a.

1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta, marszałek województwa może polecić:

- 1) pracownikowi podległego mu urzędu, tymczasowe przeniesienie,
- 2) kierownikowi podległej jednostki organizacyjnej, tymczasowe przeniesienie pracownika tej jednostki – do wykonywania innej pracy, niż określona w umowie o pracę, zgodnej z jego kwalifikacjami, w innej jednostce, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1282), w tej samej lub innej miejscowości, na czas określony do 3 miesięcy. W okresie tym przysługuje pracownikowi wynagrodzenie stosowne do wykonywanej pracy, lecz nie niższe od dotychczasowego. Przeniesienie ma na celu zapewnienie sprawnej realizacji zadań jednostki, do której przenoszony jest pracownik.

2. Przeniesienie pracownika, o którym mowa w ust. 1, nie powoduje rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą dotychczasowym.

3. Przeniesienia pracownika do pracy w innej jednostce nie można dokonać bez zgody pracownika – w przypadku kobiety w ciąży, pracownika opiekującego się dzieckiem do ukończenia przez nie 4 roku życia lub osoby będącej jedynym opiekunem dziecka w wieku do lat piętnastu”.

Uzasadnienie: Obecne brzmienie projektowanego przepisu zostało ograniczone wyłącznie do gmin. Proponujemy rozszerzenie tego przepisu również na pracodawców samorządowych szczebla powiatowego i wojewódzkiego. W przypadku powiatów – zmagamy się obecnie z niedoborem zatrudnienia w domach pomocy społecznej oraz powiatowych urzędach pracy. Starostowie nie mają obecnie żadnych instrumentów prawnych do tymczasowego przenoszenia pracowników samorządowych do tych jednostek, w których w obecnym czasie mamy zwiększone zapotrzebowanie na kadry.

III. Art. 58 pkt 26 nadać brzmienie:

26) po art. 15zzzg dodaje się art. 15zzzga w brzmieniu:

„Art. 15zzzga.

1. Od wpływów i odsetek, o których mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, osiągniętych w okresie od dnia 1 maja 2020 r. do 31 grudnia 2021 r. potrąca

się 50% środków, które stanowią dochód powiatu, na obszarze którego są położone nieruchomości, o których mowa w tym przepisie.

2. Do wpływów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów (Dz. U. z 2020 r. poz. 139, 568 i 695), przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio”.

Uzasadnienie: Proponujemy wydłużenie o rok okresu, w którym powiatom będzie przysługiwała podwyższona wysokość dochodów z tytułu zarządzania mieniem Skarbu Państwa. Obecnie proponowany przepis, czytany łącznie ze zmianą przewidzianą w art. 55 pkt 8 (przepis przewiduje przesunięcie terminu zapłaty opłaty za użytkowanie wieczyste za rok 2020 na 31 stycznia 2021 r.) oraz z art. 55 pkt 9 (przewidujący de facto niepobieranie opłat za użytkowanie wieczyste w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego/stanu epidemii oraz niepobierania czynszu najmu i dzierżawy oraz należności za użytkowanie za okres kolejnych trzech miesięcy) powoduje, że mamy do czynienia z iluzorycznym wsparciem samorządów powiatowych, z uwagi na fakt, że wpływy z opłat będą zdecydowanie mniejsze a dodatkowo powiaty będą ponosić dodatkowe koszty osobowe i administracyjne związane z obsługą wniosków, o których mowa w dodawanych art. 15j-15jc specustawy covidowej. Należy zaznaczyć, że przy warunkach określonych w projektowanym art. 15jc – zwolnienia przedsiębiorców z opłat i czynszów będą miały charakter powszechny, a Ocena Skutków Regulacji do projektu ustawy została przygotowana nierzetelnie.

Jednocześnie w nawiązaniu do powyższej uwagi, w art. 58 pkt 9 wnoszę o racjonalizację i uproszenie przepisów projektowanych art. 15ja-15jc specustawy covidowej:

- 1) we wprowadzeniu do wyliczenia w projektowanym art. 15ja specustawy covidowej, przewidzenie zmniejszenia wysokości opłaty z tytułu użytkowania wieczystego przez okres czasu wprost wynikający z ustawy np. podany w miesiącach, a nie obliczany proporcjonalnie do liczby dni, w których obowiązywał stan zagrożenia epidemicznego oraz stan epidemii – ułatwienie stosowania przepisów i ich racjonalizacja, obecnie pomimo trwania stanu epidemii gospodarka jest powoli rozmrażana;
- 2) we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 15ja i 15jb wykreślenie zwrotu „oraz państwowej osoby prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych – nie ma podstawy do stosowania zwolnień wobec państwowych osób prawnych;
- 3) w art. 15jc:
  - wprowadzenie jednego a nie dwóch alternatywnych definicji spadku obrotów gospodarczych – celem jest uproszenie przepisów;
  - wskazanie w jaki sposób spadek obrotów ma być liczony w organizacjach pozarządowych (w analogicznych przepisach specustawy covidowej w odniesieniu do organizacji pozarządowych mówi się o spadku przychodów z działalności statutowej a nie o spadku obrotów gospodarczych) – celem jest doprecyzowanie przepisów;

- zmiana zwrotu „w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r.” na „w okresie po dniu 31 grudnia 2019 r.” (w analogicznym przepisie ustawy w art. 15zzb w projekcie ustawy przewidziano wprowadzenie takiej zmiany a uzasadnieniem było usunięcie wątpliwości interpretacyjnych) – celem jest ujednoczenie przepisów;
- nałożenie na ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa (zgodnie z art. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami) obowiązku wydania rozporządzenia wykonawczego, w którym zostanie ustalony wzór zgłoszenia o staranie się o pomoc – celem jest zmniejszenie biurokracji, ułatwienie składania wniosków przez przedsiębiorców, którzy prowadzą działalność gospodarczą na terenie więcej niż jednego powiatu oraz ujednoczenie postępowania starostów w całym kraju;
- wprowadzenie obowiązku składania zgłoszeń za pośrednictwem e-puap – celem jest usprawnienie obsługi oraz ograniczenie sytuacji, w których w okresie epidemii w budynkach starostw powiatowych będzie przebywała jednocześnie duża grupa osób;
- w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia „oświadczenia o pomocy publicznej dla osób prowadzących działalność gospodarczą” – celem jest zwiększenie przejrzystości przepisów oraz uproszczenie procedury. Przedsiębiorca i tak będzie zobowiązany do złożenia takiego oświadczenia na podstawie art. 15zzzh ust. 2 specustawy covidowej.

IV. Art. 58 pkt 10 – skreślenie art. 15qd

Uzasadnienie: przepis jest zbędny, możliwość zawierania porozumień obejmujących również sprawy objęte projektowanym przepisem wynika z art. 8 ust. 2 ustawy o samorządzie województwa.

V. Art. 58 pkt 23 i 24

W art. 15zzb -15zzc wprowadzić zapis, że wnioski składane są wyłącznie za pośrednictwem wskazanego przez ministra właściwego do spraw pracy systemu informatycznego (chodzi o portal praca.gov.pl) – celem postulowanej zmiany jest usprawnienie obsługi oraz ograniczenie sytuacji, w których w okresie epidemii w budynkach urzędów pracy przebywa jednocześnie duża grupa klientów.

Dodatkowo wprowadzenie w przepisach przejściowych do ustawy zapisu, że zmiana art. 15zzb i 15zzc nie wymaga ponownego złożenia wniosków przez przedsiębiorców, którzy takie wnioski złożyli przed dniem wejścia w życie ustawy oraz, że nie jest wymagana zmiana już zawartych umów. Jednoznaczne regulacje w tym zakresie są konieczne. Należy zwrócić uwagę, że brak jednoznacznych przepisów przejściowych dotyczących wsparcia udzielanego przez urzędy pracy w ustawie z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 doprowadził do wydania przez MRPiPS wytycznych nakazujących aneksowanie ok. 130 tys. już zawartych umów, pomimo braku takiej potrzeby.

VI. Art. 58 pkt 30 i 31 – skreślenie przepisów lub ewentualnie wprowadzenie w nich zmian, które uwzględnią będą specyfikę funkcjonowania jednostek samorządu terytorialnego oraz będą respektować zasadę

samodzielności jednostek samorządu terytorialnego, wynikającą z art. 165 Konstytucji RP oraz zasadę całkowitej zgodności struktur i środków administracyjnych z posłannictwami wspólnot lokalnych wyrażoną w art. 6 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego.

Uzasadnienie: Projektowany przepis rozszerza stosowanie przepisów prowadzących do zmniejszenia zatrudnienia i wprowadzanie mniej korzystnych warunków zatrudnienia w administracji rządowej również na administrację samorządową. Po wejściu w życie projektowanych przepisów, o redukcji zatrudnienia w samorządach decydować będzie Rada Ministrów na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, zaopiniowany przez Szefa Służby Cywilnej – przepis nie przewiduje jakiegokolwiek udziału samorządów, których będzie to dotyczyło w całej procedurze. Projektowana zmiana w obecnym kształcie jest oczywiście niezgodna z Konstytucją oraz Europejską Kartą Samorządu Lokalnego.

Pragnę zauważyć, że pracownicy sektora publicznego to również konsumenci, których wybory zakupowe wprost wpływają na sytuację finansową sektora prywatnego. W ocenie Związku Powiatów Polskich w dłuższej perspektywie tańszym rozwiązaniem jest podjęcie starań na rzecz utrzymania miejsc pracy w sektorze publicznych, niż finansowanie odpraw, zasiłków dla bezrobotnych, świadczeń z pomocy społecznej, świadczeń rentowych, czy zasiłków chorobowych na które zapewne część zagrożonych zwolnieniem pracowników się uda. Ponadto ewentualny spadek poziomu zatrudnienia nie spowoduje zmniejszenia zadań realizowanych przez samorzady. Należy przy tym zaznaczyć, że gros zadań to zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, których poziom finansowania w budżetu państwa i tak od dawna odbiega od realnych kosztów. Już od kilku lat można zauważyć, że administracja publiczna chcąc pozyskać specjalistów konkuruje z sektorem prywatnym co najwyżej stabilnością zatrudnienia a na pewno nie warunkami płacowymi.

Jeżeli przepisy dotyczące redukcji zatrudnienia/mniej korzystnych warunków wynagradzania mają dotyczyć również samorządów, należy dodać kolejne przepisy, które przewidywałyby:

- wprowadzenie możliwości takich rozwiązań w danej jednostce samorządu terytorialnego (w odniesieniu do jednostek organizacyjnych wchodzących w skład struktury organizacyjnej danej JST) wyłącznie na podstawie decyzji organu wykonawczego, o ile byłoby to uzasadnione sytuacją finansową danej jednostki samorządu terytorialnego oraz z możliwością wyboru instrumentów ograniczających koszty zatrudnienia;
- średnia liczba etatów powinna być rozszerzona również o stanowiska pracy charakterystyczne dla administracji samorządowej oraz takie, które mają charakter obligatoryjny – zastępcę wójta (burmistrza/prezydenta miasta na prawach powiatu), etatowych członków zarządu w powiecie oraz samorządzie województwa, skarbnika, sekretarza, inspektora ochrony danych osobowych, koordynatora dostępności (od 1 września 2020 r.). Ponadto osoby zajmujące stanowiska nie wliczane do średniej liczby etatów, nie powinny być objęte projektowanym systemem redukcji zatrudnienia z uwagi na konieczność zapewnienia wakatu po takich osobach.

VII. W art. 60 obecną treść proponuję przenieść do punktu 1 oraz dodać punkt 2 w brzmieniu:

2) art. 117 otrzymuje brzmienie:

„Art. 117.

1. Do pożyczek, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 73, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 15zzd tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Zmiana umów pożyczek, o której mowa w ust. 1 nie jest wymagana.”

Uzasadnienie: Zgodnie z art. 56 Kodeksu cywilnego czynność prawna wywołuje nie tylko skutki w niej wyrażone, lecz również te, które wynikają z ustawy, z zasad współżycia społecznego i z ustalonych zwyczajów. Zgodnie z art. 117 ustawy z 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 do pożyczek, o których mowa w art. 15zzd ustawy zmienianej w art. 73, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 15zzd tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zatem zmiana treści stosunku prawnego pomiędzy stronami umowy o pożyczkę (tj. starostą oraz mikroprzedsiębiorcą) nastąpiła z mocy samego prawa. W związku z powyższym w ocenie Związku Powiatów Polskich nie ma potrzeby aneksowania umów zawartych przed 18 kwietnia br., celem potwierdzenia zmian wynikających z mocy prawa. Niestety odmienne wytyczne wydało Ministerstwo Rodziny Pracy i Polityki Społecznej. Z informacji dostępnych w mediach wynika, że do połowy kwietnia z pożyczek skorzystało ok. 130 tys. przedsiębiorców. Stanowisko MRPiPS stanowi wyraz nadmiernej biurokracji, które zwłaszcza w stanie epidemii czy okresie zagrożenia epidemicznego jest niezrozumiałe. Z uwagi na duże obciążenie powiatowych urzędów pracy, które obsługują liczone w milionach wnioski przedsiębiorców, proponowana zmiana jest bardzo oczekiwana.

Ponadto do projektowanej ustawy proponuję dodać następujące zmiany:

I. Wprowadzenie do specustawy covidowej przepisu w brzmieniu „Dyrektor Centralnej Komisji Egzaminacyjnej w terminie do dnia 12 czerwca 2020 r. zmienia komunikat, o którym mowa w §11i ust. 1 rozporządzenia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U.2020.493 z późn. zm.), w ten sposób, że:

1) uzupełnia go o drugi termin dodatkowy egzaminu maturalnego w roku szkolnym 2019/2020, określając dzień rozpoczęcia i zakończenia tego egzaminu, przypadający na początek sierpnia 2020 r.

2) dokonuje zmiany:

a) terminu ogłaszania wyników,

b) terminu przekazywania szkołom świadectw, aneksów i informacji o wynikach,

c) terminu wydawania zdającym świadectw, aneksów i informacji o wynikach,

- dostosowując go do wyznaczonego, zgodnie z pkt 1 drugiego terminu dodatkowego egzaminu maturalnego.”

Uzasadnienie: Proponowana zmiana wynika z obecnej sytuacji epidemicznej i rosnącego wskaźnika osób zakażonych. Szczególnie trudna sytuacja dotyczy aktualnie np. województwa śląskiego, gdzie wśród zakażonych najczęściej są górnicy i członkowie ich rodzin, stąd znaczna liczba osób przebywa w izolacji, kwarantannie domowej lub objęta jest nadzorem sanitarnym. Zachodzi więc obawa, iż część uczniów mających przystąpić w bieżącym roku szkolnym do egzaminu maturalnego, z uwagi na tę sytuację oraz obowiązujące procedury sanitarne nie będzie mogła do tego egzaminu przystąpić w terminie głównym ani

w aktualnie wyznaczonym terminie dodatkowym. Dokonanie stosownych zmian legislacyjnych ma na celu umożliwienie wszystkim uczniom zdania egzaminu maturalnego w roku bieżącym.

II. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2019 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019 r., poz. 2087) zmiana brzmienia art. 2

„Art. 2. Dane identyfikujące oraz informacja, o której mowa w art. 117a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, są przekazywane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska po raz pierwszy w terminie do dnia 31 lipca 2020 r.” oraz dodać przepis przejściowy, że przepis wchodzi w życie z mocą obowiązującą od dnia 14 listopada 2019 r. (tj. dnia wejścia w życie pierwotnej nowelizacji).

Uzasadnienie: W/w ustawą wprowadzono do Prawa ochrony środowiska m.in. przepisy art. 117a oraz art. 315f. Według pierwszego z nich, zarządzający m.in. drogami – z wyłączeniem zarządzających drogami gminnymi – dokonują identyfikacji głównych dróg (według art. 112a pkt 2 POŚ jest to droga, po której przejeżdża rocznie więcej niż 3 miliony pojazdów, czyli niecałe 9 tysięcy pojazdów na dobę) i przekazują, w zakresie swojej właściwości, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska szereg danych dot. tych dróg. Dane należy przekazywać co pięć lat, do 30 stycznia; pierwszy taki termin upłynął 30 stycznia 2020 roku. Równocześnie jednak – w analogicznym terminie – w przypadku niezidentyfikowania w zakresie swojej właściwości głównych dróg zarządzający mają przekazywać Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informację w tym zakresie. Natomiast w art. 315f ust. 1 Prawa ochrony środowiska ustawodawca przewidział bardzo wysoką karę za niewypełnienie tych obowiązków, niewspółmierną do skali przewinienia. Albowiem zarządzający drogą podlega karze pieniężnej w wysokości 1000 złotych za każdy dzień opóźnienia – i to nie tylko opóźnienia w zakresie zidentyfikowania głównych dróg, ale również nieprzekazania informacji o ich niezidentyfikowaniu.

Nowelizacja została ogłoszona w Dzienniku Ustaw 30 października 2019 r. i weszła w życie 14 listopada 2019 r. Projekt tej ustawy – nawet w jego pierwotnym, dużo „łagodniejszym” brzmieniu – nie został jakkolwiek zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, co stanowiło naruszenie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej. W konsekwencji wielu powiatowych zarządców dróg po prostu nie było świadomych wprowadzonych zmian legislacyjnych a konsekwencje

finansowe poniosą powiaty. Z uwagi na pogorszenie się sytuacji finansowej powiatów, spowodowane chociażby spadkiem wpływów z podatków PIT i CIT proszę o uwzględnienie zgłaszanej przez nas zmiany.

III. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami zmiana brzmienia art. 59:

„art. 59 Koordynatorzy do spraw dostępności, o których mowa w art. 14, zostaną wyznaczeni w terminie do dnia 31 marca 2021 r.”.

Uzasadnienie: Obecnie obowiązujący art. 59 wskazuje na obowiązek wyznaczenia przez każdy organ władzy publicznej co najmniej jedną osobę pełniącą funkcję koordynatora do spraw dostępności. Z uwagi na obecną sytuację finansową samorządy nie mają możliwości zwiększania zatrudnienia (nie zawsze będzie możliwość wyznaczenia koordynatora spośród już zatrudnionych pracowników – zwłaszcza, że od takiej osoby wymaga się szerokiej wiedzy w zakresie uniwersalnego projektowania czy dostępności cyfrowej). Ponadto obecnie mamy ograniczone możliwości w zakresie przeszkolenia takich osób, a planowany przez MSWiA program szkoleń dla koordynatorów i pracowników samorządowych w zakresie dostępności, finansowany z PO WER, z uwagi na trwającą procedurę konkursową w zakresie wyboru wnioskodawców oraz sytuację epidemiczną, ruszy nie wcześniej niż pod koniec 2020 r.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich
Andrzej Piłonka

